

Res serveix de mesura a Déu

Dv, 21/10/2011 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Basili reconeix les expressions bíbliques que identifiquen Déu amb la persona del Pare, les honora i en fa ús, però no les interpreta de manera aïllada com feien els anomeus, sinó immerses en el conjunt de la tradició escrita i de la tradició oral. Basili evita en tot moment la guerra de cites, reconeix obertament els passatges aparentment contradictoris del text bíblic i no pretén ni per un instant encapsular Déu en una fórmula ni en cap expressió:

No sols en la teologia els mots s'usen de forma diferent, sinó que moltes vegades les mateixes paraules són intercanviables, quan una expressió és capaç de significar el que és propi d'una altra (5.12).

Déu està per sobre de tot, Déu és sempre criteri últim i no hi ha res que pugui servir-li de mesura:

Però, oh savis!, que les coses inaccessibles es mantinguin completament per damunt del nombre; com l'antiga pietat dels hebreus expressà l'inefable nom de Déu amb signes especials per a indicar la superioritat sobre totes les coses. Si de cas, cal usar la numeració talment que mai no quedi perjudicada la veritat. O que hom honori en silenci les coses indicibles, o que les coses santes siguin numerades amb pietat (18.44).

Afirmem que la llibertat de l'Esperit no està al servei de la mesquinesa dels pagans; ans al contrari, segons les diferents ocurrencies, acomoda les expressions d'un mode congruent a les necessitats (4.6).

Només des de la més absoluta afirmació d'aquesta sobirana transcendència de Déu i dels seus misteris, pot dedicar la teologia tots els seus esforços d'una manera legítima i útil a l'exègesi minuciosa de les Escriptures i a l'especulació aguda i delicada sobre l'experiència de fe de l'Església,

En efecte, no entendre a la lleugera l'expressió teològica, sinó al contrari, pretendre desentranyar el sentit recòndit de cada paraula i de cada síl·laba, no es propi dels indecisos vers la pietat, sinó dels qui comprenen la finalitat de la nostra vocació: perquè ens ha estat proposat d'assemblar-nos a Déu segons la possibilitat de la humana natura (...). Encara que el combat sigui gran, malgrat tractar-se de petits mots, no recuso el treball amb l'esperança del premi, en la convicció que el debat serà fructuós i duradora la utilitat per als oients (1.2).

[\(Extret de Ser persona, avui: estudi del concepte de 'persona' en la teologia trinitària clàssica i de la seva relació amb la noció moderna de llibertat. Teresa Forcades i Vila. Publicacions de l'Abadia de Montserrat\).](#)